

Farní zpravodaj

Dušičky 2013

Římskokatolická farnost Žďárec

***Odpočňte v pokoji po boji,
duše věřící!
(kancionál, č. 924)***

Úvodní slovo

Milí farníci, bratři a sestry, přátelé naší farnosti a vy všichni, komu se do rukou dostal náš farní zpravodaj. I dnes využívám možnosti k tomu, abych vás srdečně pozdravil a také povzbudil.

Blíží se měsíc listopad, který je již odedávna pro křesťany spojen s „dušičkami“. V tomto měsíci si nejenom křesťané – ale zvláště oni – uvědomují vzájemné spojení s těmi, které již Pán Bůh povolal na věčnost. Ti z nich, kteří byli připraveni na přechod z tohoto světa do věčnosti a byli shledáni spravedlivými a čistými, se již dnes radují se všemi svatými ve věčné blaženosti. Ti, kteří ve svém životě ve své lidské slabosti chybovali, nyní prožívají „dobu“, kdy se musí očistit. A láska ke všem lidem nás nyní, více než v ostatních měsících roku, zve, abychom těmto našim bratrům a sestrám v očistci pomáhali. Svou modlitbou, účastí na mši svaté spojené se svatým přijímáním a návštěvou hřbitova jim v těchto dnech můžeme významně pomoci.

Využijme tedy této možnosti, kterou nám církev nabízí a prožijme tento čas tak, abychom pomohli co největšímu počtu těch, kteří si sami pomoci nemůžou. Vždyť my sami jsme si velice dobře vědomi, že jednou možná tuto pomoc našich bratrů a sester budeme potřebovat i my.

K radostnému spojení se všemi, které Pán již na věčnost povolal, a to nejenom v těchto dnech, vám všem ze srdce žehnám.

Otec Marián

Slavnost „Všech svatých“ nebo „Dušičky“?

Měsíc listopad hned na začátku nabízí dva významné dny, které se častokrát nesprávně zaměňují jeden za druhý. Jsou to: 1. listopad - Slavnost všech svatých a 2. listopad – Památka na všechny věrné zemřelé (lidově se jí říká „dušičky“).

Již z liturgického slavení obou dnů je zřetelné, který z nich je větší, zaslouží si větší pozornost křesťana a který je na druhém místě. Pokud se podíváme na hierarchii liturgického slavení, nalezneme čtyři formy: férie (běžný den), památka, svátek a slavnost. Poslední – čtvrtá forma – „slavnost“ je nejvyšší formou a církve tento stupeň slavení využívá jenom u opravdu důležitých a významných dnů. Nejnižším stupněm slavení je „památka“, těch je v liturgickém kalendáři několik stovek každý rok.

Již z uvedeného tedy plyne, že pozornost křesťana v těchto dnech by měla v první řadě směřovat ke Slavnosti všech svatých. Tato oslava není totiž jenom oslavou několika desítek nebo stovek světců, kteří jsou nám více nebo méně známí, ale také všech těch, kteří žili svůj život spravedlivě a čestně, a jsou nyní účastni věčné radosti v Božím společenství; tedy i těch, kdo po době očistování v očistci byli již přijati do Božího království. A těch je určitě veliké množství: pevně věřím, že jsou tam i ti, kterým jsme získáním odpustků v minulých letech pomohli. Bylo by tedy nesprávné upřednostňovat den „památky“ na všechny věrné zemřelé (teologicky se jí říká i den „církve trpící“, protože jde o naše bratry a sestry, kteří musí pro své očistění trpět v očistci) na úkor „slavnosti“ Všech svatých (tuto církev nazývá i dnem „církve vítězné“, protože ji tvoří ti naši bratři a sestry, kteří jsou již čisti a mohli vstoupit v Boží náruč). Dobrý křesťan tedy nezapomene svou účastí na mši svaté oslavit Slavnost všech svatých, mezi kterými určitě jsou i ti, které znal a které již Bůh povolal na věčnost, i když nebyli církví prohlášeni za „svaté“ (tedy nebyli svatořečeni). Tak nás učí i Písmo: „Radujte se s radujícími...“ Řím 12,15. Jejich den je tedy 1. listopad. A proto právě tento den (a ne až 2. listopad) je v celém křesťanském světě stanoven za zasvěcený svátek – tedy s povinností účasti křesťana na mši svaté, tak jako je tomu každou neděli. (Naše krajina - ČR je v tomto výjimkou, protože tento den není pro nás pod hříchem závazná účast na mši svaté – je jenom doporučená).

Láska k těm, kteří ve svém životě nebyli až tak dokonalí a dnes se proto ještě potřebují od svých hříchů očistit nás vede k tomu, abychom využili jak den Památky na všechny věrné zemřelé (2. listopad) tak i následujících 7 dnů, abychom jim z očišťovacích muk pomohli. Tak činíme v těchto dnech získáváním odpustků (plnomocných nebo částečných). Nezapomeňme však na to, že k jejich získání je kromě návštěvy hřbitova potřebné také přijmout svátost smíření (vyzpovídat se), ve mši svaté přistoupit ke svatému přijímání a pomodlit se libovolnou modlitbu na úmysl svatého otce. Bez svatého přijímání není možné plnomocné odpustky získat!

Nezapomeňme tedy při péči o hroby našich zemřelých i na to nejdůležitější a svou obětí jim pomozme z muk očišťce. A také nezapomeňme o Slavnosti všech svatých poprosit tyto naše orodovníky, aby nám vyprosili milost k tomu, abychom se s nimi mohli jednou i my radovat v nebi.

Překvapující tajemství duší v očišťci

Marie Simma je rakouskou mystičkou. Byla obyčejnou selkou, která se už od svého dětství velmi modlila za duše v očišťci. Ve věku 25 let byla obdařená velmi zvláštní a ojedinělou charizmou v církvi. Už 50 let ji díky osobitému Božímu daru navštěvují duše z očišťce. O čem s ní tyto duše hovoří? Upozorňují, žádají o modlitbu a hovoří o svých nevýslovných očišťcových utrpeních, které jsou zmírňované radostným očekáváním a jistotou, že se jednou ocitnou v Boží náručí. Zjevují žijícím na zemi úžasnou moc, kterou můžou ulehčit utrpení zesnulých a současně dostat dobrodiní a pomoc v tomto životě i v životě po smrti.

Svědectví sestry Emmanuely sesbírané z úst Marie Simmy, nás nutí se zamyslet. Mohou nám pomoci změnit naše postoje a zvyklosti a začít žít jiným způsobem – podle toho, co chce Bůh. Mohou nám pomáhat v odstraňování toho úplně zbytečného strachu před očišťcem a pomůžou nám osvětlit a pochopit nádheru a plnost nadšení, ukrytého v Božím plánu s naší budoucností. Ukážou nám také nesmírnou moc udělat šťastnými duše našich zesnulých. Tato moc, kterou máme zde, na této zemi a v našich rukách, nám pomůže najít opravdové štěstí i v našem životě.

Pán používá mnoho způsobů, kterými se ke svým dětem denně přimlouvá a kterými jim pomáhá v jejich duchovních potřebách. Dary, které Pán dává omilostněným duším, jsou mocnými světly, které svítí lidem na cestu. Využijme toho!

Sestra Emmanuela: „Marie, můžete nám povykládat, jak vás poprvé navštívila jistá duše z očištěnce?“

Marie Simma: „Bylo to v roce 1940, v jednu noc okolo třetí – čtvrté hodiny ráno. Slyšela jsem někoho procházet se po pokoji sem a tam. Jeho chůze mě probudila a sledovala jsem, kdo jen mohl vstoupit do mého pokoje.“

Sestra Emmanuela: „Dostala jste strach?“

Marie Simma: „Ne, nejsem vůbec bázlivá! Když jsem byla malá, moje matka o mně mluvila jako o zvláštním dítěti, protože jsem se nikdy nebála.“

Sestra Emmanuela: „A tehdy tu noc... Vyprávějte mi, jak to bylo!“

Marie Simma: „Všimla jsem si, že to byl cizinec. Chodil pomalu sem a tam. Řekla jsem mu přísným tónem: „Jak jsi sem přišel? Co jsi ztratil?“ On však pokračoval dál a procházel se po mém pokoji, jako kdyby nic neslyšel. Znovu jsem se ho zeptala: „Co děláš?“ Když stále neodpovídal, vyskočila jsem z postele a chtěla jsem ho chytit. Podařilo se mi pouze natáhnout ruku do prázdna. Nic jsem nedržela, jen vzduch... Šla jsem si lehnout, ale zanedlouho se kroky opět ozvaly. Slyšela jsem ho procházet se. Ptala jsem se, proč vidím toho muže, a nemůžu ho chytit a zastavit v chůzi. Opětovně jsem vstala a chtěla jsem ho chytit a zastavit v jeho chůzi. Sáhla jsem však do prázdna. Ulehla jsem opět do postele. Muž se už nevrátil, ale já jsem až do rána nemohla usnout. Na druhý den po mši svaté jsem zašla za svým duchovním vůdcem a všechno jsem mu povykládala. Řekl mi: „Když se to bude opakovat, neptej se: „Kdo jsi?“ ale: „Co ode mě chceš?““ Následující noc se muž znovu vrátil. Byl to skutečně ten stejný muž a zeptala jsem se ho: „Co chceš ode mě?“ Odpověděl mi: „Dej za mě odsloužit tři mše svaté a budu osvobozený.“ Tehdy jsem pochopila, že to byla duše z očištěnce. Můj duchovní otec mi to potvrdil. Poradil mi, abych duše z očištěnce neodháněla, ale abych je přijala a velkodušně vyslechla jejich žádosti.

Sestra Emmanuela: „A co se dělo potom? Návštěvy pokračovaly?“

Marie Simma: „Ano, několik roků přicházely jen tři nebo čtyři duše – hlavně v měsíci listopadu. Později jich přicházelo víc.“

Sestra Emmanuela: „O co vás žádají tyto duše?“

Marie Simma: „Většinou mě žádají, abych za ně dala sloužit mše svaté a abych na těchto mších byla přítomná. Dále mě žádají o modlitbu růžence a křížové cesty.“

Sestra Emmanuela: „Co přesně očistec je?“

Marie Simma: „Je to geniální vynález Boha. Představme si. Jednoho dne se dveře otevřou a objeví se v nich bytost nepopsatelně krásná... Tak krásná, jakou jste ještě v životě nikdy na zemi neviděli. Jste očarovaní touto BYTOSTÍ vyzařující krásu o to víc, že tato bytost vám naznačuje, že je do vás bláznivě zamilovaná. Předtím jste si ani neuměli představit, že by vás mohl někdo tak milovat. Vycítíte taky, že má velkou touhu přitáhnout vás k sobě, obejmout vás a oheň lásky, který už ve vašem srdci hoří, vás pohání, abyste se vrhli do její náruči... V tom momentě si uvědomíte, že jste se už celé měsíce neumývali a že odporně smrdíte, že vám teče z nosu, vaše vlasy jsou mastné a spleené, na šatech máte velmi velké skvrny apod... Uvědomujete si, že se v tomto stavu nemůžete představit, že se nejprve musíte jít umýt, osprchovat a potom znovu přijít a předstoupit před tuto bytost...“

Avšak láska, která se zrodila ve vašem srdci, je tak silná, že tento odklad později způsobený tím, že se jdete osprchovat, je úplně nesnesitelný! Bolest z nepřítomnosti, i když jen dočasné, trvající několik minut, je hroznou spáleninou v srdci a závisí od intenzity projevené lásky. To je očistec! Je to zpoždění způsobené vaší nečistotou, jakoby „čekací doba“ před Božím objetím – popálenina lásky, která vám způsobuje hrozné utrpení, je to jakoby nostalgie po lásce. A přesně tato nostalgie nás očišťuje z toho, co je v nás ještě nečisté. Očistec je místo touhy, šílené žádostivosti po Bohu, po tom Bohu, kterého už duše pozná, nebo ho viděla, ale s kterým ještě není sjednocená.“ (Duše z očiště často říkaly Marii o velké touze, co cítí k Bohu a jakou hlubokou bolest jim tato touha způsobuje. Je to opravdu jako agónie. Očistec je jako velická krize, způsobená nedostatkem Boží přítomnosti).

Sestra Emmanuela: „Marie, mají tyto duše v očištcí přece jen naději a radost ve svém utrpení?“

Marie Simma: „Ano. Žádná duše by se nechtěla vrátit z očiště na zem, protože má poznání, které nás nekonečně přesahuje a nemohla by se už nikdy vrátit do temnoty země. V tom spočívá rozdíl mezi očiščem a utrpením, které poznáme tady na zemi. V očištcí mají duše jistotu, že i přes hroznou bolest, že budou navždy žít s Bohem. Tato absolutní jistota jim způsobuje to, že radost

je větší jako bolest. Neexistuje na zemi nic, co by v nich vyvolávalo touhu znovu tady žít, protože na zemi si nejsme nikdy ničím jistí.“

Sestra Emmanuela: „Můžete nám říci, zda posílá duši do očistce Bůh, nebo zda se duše sama rozhoduje tam jít?“

Marie Simma: „Duše se sama rozhodne jít do očistce, aby byla čistá, když půjde do nebe. V očistci duše úplně plní Boží vůli. Těší se například z dobra a přeje si naše dobro. Velmi miluje Boha i lidi na zemi. Je dokonale spojená se světlem Božím v Duchu Svatém.“

Sestra Emmanuela: „Mohla byste nám povědět, jaká je úloha Panny Marie pro duše v očistci?“

Marie Simma: „Často je přichází potěšit a říká jim, že udělali hodně dobrých věcí na zemi a povzbuzuje je.“

Sestra Emmanuela: „Existují zvláštní dny, kdy je osvobozuje?“

Marie Simma: „Ano, stává se to hlavně na Vánoce, slavnost Všech svatých, na Velký pátek, v den Nanebevstoupení Páně a v den Nanebevzetí Panny Marie.“

Sestra Emmanuela: Které z hříchů nejčastěji způsobují to, že nás dostanou do očistce?“

Marie Simma: „Jsou to hříchy proti lásce k bližnímu, smilování se nad někým, tvrdost srdce, nepřátelství, pomlouvání... Pomlouvání, klevety, křivá obvinění jsou nejhroší pošpinění, která vyžadují dlouhé očišťování.“

Marie si vzpomíná na jeden příklad, který ji velmi překvapil. Bylo to svědectví o jednom muži a ženě, o kterých se blízcí příbuzní u ní informovali, zda se nachází v očistci. Na velké překvapení těch, kdo se na ně ptali, žena byla v nebi a muž byl ještě stále v očistci. Žena zemřela při potratu, zatím co muž byl často v kostele, vedl velmi počestný a nábožný život. Marie se tedy znovu informovala, protože si myslela, že se zmýlila. Avšak ne – bylo to opravdu tak, jak řekla. Zemřeli téměř ve stejném čase, ale žena s velkou pokorou vzbudila v sobě hlubokou lítost a byla velmi skromná. Její muž, naopak, kritizoval každého, byl stále zaneprázdněný, stěžoval si a všechny osočoval. Proto byl jeho očistec velmi dlouhý. Marie ještě dodala: „Netřeba posuzovat lidi podle vnějších znaků!“ Prohřešení proti lásce k bližnímu jsou

takové hříchy jako: odvrhnutí některých lidí, které nemáme rádi, odmítání odpustit někomu, každá nevraživost, kterou v sobě živíme apod.

Marie nám svěřila jedno překvapující svědectví, co se tohoto týká: jedna žena, kterou dobře znala, zemřela. Došla do nejhoršího očištěnce a ukrutně trpěla. Když přišla navštívit Marii, vyprávěla jí příčinu svého utrpení. Měla jednu přítelkyni, proti které se v ní jednoho dne zrodilo velké nepřátelství. Toto nepřátelství pocházelo od ní samé. Udržovala ho po celé roky, i když její přítelkyně za ní několikrát přišla a navrhovala smíření a pokoj. Pokaždé odmítla, dokonce i na smrtelné posteli. Hněv a nevraživost, které v sobě udržujeme, vede k nejhoršímu. Pokud jde o slova, nikdy nemůžeme dostatečně zdůraznit, že kritizování a zlomyslnost může opravdu zabíjet, a naopak, dobré slovo může uzdravovat.

Sestra Emmanuela: „Můžete nám povědět, kteří lidé mají největší příležitost jít přímo do nebe?“

Marie Simma: „Ti, co mají dobré srdce ke všem, protože láska k bližnímu omluví mnoho hříchů (sv. Pavel).“

Sestra Emmanuela: „Jakými prostředky, které máme na zemi k dispozici, se můžeme vyhnout očištěnci a jít přímo do nebe?“

Marie Simma: Musíme udělat mnoho pro duše v očištěnci, protože ony nám potom později pomáhají. Je třeba mít hodně skromnosti. Je to největší zbraň proti Zlému. Skromnost zahání Zlo.“

Pokračování v dalším čísle dušičkového zpravodaje.....

Z knihy Prekvapující tajomstvo duší v očištěnci
Zpracovala P. Švancarová

Vezmi a čti

Premýšleli jste někdy o tom, že byste si chtěli přečíst celou Bibli a neměli jste zatím na to čas nebo dostatek odvahy? Můžete se nyní začít společně s ostatními čtenáři Bible. Během dvou let přečtete celou Bibli.

V pondělí 7. října 2013 byl zahájen program Vezmi a čti, v rámci kterého se můžeme zapojit do čtení Bible. Cílem je přečíst celé Písmo svaté za dobu 2 let. Podrobnější informace lze najít na stránkách www.vezmiacti.cz, ze kterých čerpáme i v tomto článku.

Ke společné četbě celé Bible nás zve brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle ve videopozvánce, která se nachází na adrese <http://www.youtube.com/watch?v=6l-Z3JBffN0>. V rámci programu budou ti, kdo se zapojí, číst denně poměrně krátkou část Bible, kterou jistě dokáže přečíst každý (cca 3 kapitoly denně).

Rozpis četby je připraven na základě knížečky pod názvem Světlem pro mé nohy je tvé slovo – Jak přečíst celou Bibli během jednoho roku pražského biblisty Angela Scarana S.S.L. Th.D. (s laskavým svolením Nakladatelství Paulínky).

Vybíráme několik myšlenek z úvodu knihy:

Proč vůbec chtít nějaký plán čtení Písma? Bibli lze samozřejmě číst různými způsoby – a ideální je ta metoda, která mě nejvíce obohacuje. Určit si k četbě pravidelný čas je dobré předsevzetí, zkušenost však ukazuje, že je velmi těžké nalézt způsob, jak přečíst celou Bibli a jak v tomto úmyslu vytrvat. Výhoda plánu spočívá právě v tom, že nás donutí k věrnosti a k vytrvalosti. Lépe řečeno – je to dobrá pomůcka, která může motivovat k soustavné četbě Písma dotažené až do konce, k četbě Písma vedené nikoli náhodou a namátkou, ale podle určitých hledisek umožňujících plastičtější a ucelenější pohled na biblické poselství. Plán usnadní přečíst celou Bibli, a to včetně deuterokanonických knih. Plán četby je uspořádán s ohledem na hledisko chronologické, exegetické a pastorační.

Starozákonní čtení střídá četba z Nového zákona, v jehož světle se díváme na Starý zákon. Tak např. Genesis střídá Evangelium podle sv. Marka, které tvoří jádro a počátek novozákonní zvěsti. Následuje list Židům, který nám

očima Nového zákona přibližuje význam starozákonních liturgických pravidel – obsažených v Levitiku. Skutky apoštolů předkládají dějiny lidu novozákonního, navazující ovšem na dějiny lidu starozákonního. List Galatánům ukazuje základ křesťanského života – víru. Z ní pak mají plynout skutky, jak podtrhuje následující Deuteronomium.

Rozpis se snaží nabídnout rozmanitost, která by narušila dlouhé pasáže knih historických. A proto jsou starozákonní knihy prokládány novozákonními spisy, po částech se čtou knihy mudroslovné a žalmy, opět střídány novozákonními spisy a proroky. Bezprostředně za sebou jsou naopak uváděny listy napsané stejnému adresátovi, aby vynikla jejich obsahová podobnost.

Z praktických důvodů je každý sedmý den četby vyhrazen času na reflexi a rovněž na závěr každého měsíce je ponecháno několik dnů volna. Ať už k hlubšímu zamyšlení nad dosud přečteným anebo třeba k dohnání skluzu, který by jinak mohl odradit od dalšího čtení.

Přáním autora a cílem tohoto plánu je, aby se Boží slovo stalo opravdu naším každodenním pokrmem. (Srov. Angelo Scarano: Světlem pro mé nohy je tvé slovo – Jak přečíst celou Bibli během jednoho roku)

Možností, jak číst Bibli, je několik:

1. Na webových stránkách www.vezmiacti.cz se každý den ráno (od 7.10.2013) objeví daný biblický úryvek pro příslušný den.

2. Na webových stránkách www.vezmiacti.cz najdete ke stažení rozpis četby celé Bible během dvou let ve dvou variantách:

a) rozpis četby na každý den – s volnými nedělemi a posledními dny v měsíci na doplnění nepřečteného;

b) souhrn četby na příslušný měsíc – s možností číst libovolně během daného měsíce.

Můžete číst z vlastní Bible libovolný překlad Písma.

3. Denně vám může být e-mailem zasílán odkaz na text k přečtení. V tomto případě je ovšem nutná registrace. Po odeslání formuláře vám přijde na zadanou emailovou adresu ověřovací zpráva.

K dispozici jsou i další možnosti, které využívají moderní technologie: např. využití veřejného kalendáře Vezmi a čti celou Bibli pro Google kalendář, použití kalendáře MSOutlook nebo možnost číst Písmo svaté v mobilních zařízeních s operačním systémem Android.

Před četbou se doporučuje prosit Ducha Svatého v modlitbě o pochopení textu, který se chystáme číst, a podobně po skončení četby je doporučena některá z modliteb, abychom ze čteného slova dokázali žít. Texty těchto modliteb jsou uvedeny na stránkách www.vezmiacti.cz.

Program Vezmi a čti Bibli využívá internet a moderní technologie, které jsou blízké především mladší generaci. Pro ty, kteří nemají možnost jejich využívání, slouží především informace uvedené v bodě 2 (použití vlastní Bible a možnost stažení rozpisu četby Písma svatého). Vytisknutý rozpis čtení Bible naleznete na kostelní nástěnce.

Zpracoval R. Mašek

POŘAD BOHOSLUŽEB V DUŠIČKOVÉM TÝDNU

den / farnost		DOLNÍ LOUČKY	ŽDÁREC	OLŠÍ
VIGILIE SLAVNOSTI VŠECH SVATÝCH	31.10.	-	18:00	-
SLAVNOST VŠECH SVATÝCH	1.11.	18:00	-	16:30
VŠECH VĚRNÝCH ZEMŘELÝCH	2.11.	8:30**	10:00**	-
NEDEŽLE	3.11.	9:00	10:30	7:30
PONDĚLÍ	4.11.	17:00	-	-
ÚTERÝ	5.11.	Újezd u Tiš. 16:30**	18:00	-
STŘEDA	6.11.	17:00	-	-
ČTVRTEK	7.11.	-	18:00	-
PÁTEK	8.11.	17:00	-	15:30**

** bohoslužby označené dvěma hvězdičkami jsou mše svaté spojené s následnou pobožností na příslušném hřbitově

Odpustky pro zesnulé

Plnomocné odpustky pro duše zemřelých, které potřebují očistění, můžeme získat prvních osm listopadových dnů. Podmínkou jsou známé úkony:

- přijetí svátosti smíření - svaté zpovědi
- svaté přijímání - Eucharistie
- modlitba na úmysl Svatého otce (Otče náš a Zdrávas či jiná modlitba)

Dále je třeba se na hřbitově pomodlit za zemřelé (stačí v nitru).

Od poledne 1. 11. do půlnoci 2. 11. je možné tyto odpustky pro duše v očistci získat návštěvou kostela spojenou s Modlitbou Páně a Vyznáním víry. Ve dnech od 2. do 8. listopadu je možné tyto odpustky získat při návštěvě hřbitova a při splnění ostatních podmínek. Svatý otec Benedikt vydal pro naši zemi dekret, který stanovuje, že věřící v naší zemi mohou tyto odpustky získat již od 25. října, pokud tak nemůžou učinit ze závažného důvodu v době od 1. do 8. listopadu.

Předpokladem je, že pokřtěný katolík, který je ve stavu milosti aspoň po předepsaných úkonech, má úmysl odpustek získat a nemá sebemenší zalíbení v hříchu.

Zmiňovanou svátostnou zpověď stačí přijmout v několikadenním rozmezí. Na jejím základě lze získat více odpustků, avšak pro každý odpustek zvlášť je nutné přijmout Svátost oltářní a pomodlit se předepsanou modlitbu. Za jeden každý den se získá vždy jen jeden plnomocný odpustek. Při obtížích mohou předepsané skutky zaměnit zpovědníci za jiné anebo se bude jednat o odpustek částečný.

Výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

V pořadí třetím dílem pokračujeme v seriálu o příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. V minulém čísle farního zpravodaje jsme seriál přerušili v době, kdy moravský kníže Rostislav požádal byzantského císaře Michala III. o misionáře. Vybráni byli bratři Konstantin a Metoděj. Ti se na tento úkol důkladně připravili – vytvořili novou abecedu, přeložili bohoslužebné knihy, získali povolení, aby slovanská řeč mohla být povýšena na bohoslužebnou. Poté se vydali společně se svou družinou na Velkou Moravu - Konstantin nejspíš v hodnosti biskupa a Metoděj patrně jako diakon (duchovní s vysvěcením nižším než kněžským, oprávněný křtít a kázat, jáhen).

Na Velké Moravě, kam bratři přišli v roce 863 měli velký úspěch. V té době zde bylo rozšířeno množství pověr, byly konány pohanské oběti, chyběla posvátnost manželství a bujela nevěra. Solunští věrozvěsti s laskavostí oslovovali lid a ukazovali mu rozumnou cestu k Bohu a k vzájemné úctě. Latinští kněží se snažili proti nim bojovat různými prostředky, ale marně.

Jako velmi důležitý úkol bratři viděli nutnost vychovat domácí kněze. Proto si brzy vybrali z moravského lidu vhodné kandidáty pro duchovenský stav a vzdělávali je. V roce 867 byli duchovní dostatečně připraveni na vysvěcení na kněze. Společně s Konstantinem a Metodějem se vydali na cestu do Říma (nebo Cařihradu), kde mělo svěcení proběhnout. Protože cesta přes Balkán byla obtížná, rozhodli se cestovat do Benátek a odtud dále lodí.

Při pobytu v Benátkách je však překvapila zpráva o státním převratu v Byzanci - císař Michael III., který je vyslal na Velkou Moravu, byl zavražděn; jejich přítel patriarcha Fotios sesazen. Zároveň však věrozvěsty zastihl i zvací list od papeže Mikuláše I. Svatý otec totiž věděl, že kází na Velké Moravě sice v nepovoleném jazyce, ale s úspěšnými misijními výsledky.

Bratři se rozhodli pozvání vyhovět a odebrali se do Říma. V setkání s římským patriarchou viděli vhodnou příležitost přesvědčit ho o velkém významu národních bohoslužeb, a podaří-li se ho o tom přesvědčit, zbavit se s jeho pomocí stálých intrik, které proti jejich práci podnikalo latinské duchovenstvo.

Než ale do Říma doputovali, papež Mikuláš I. zemřel. Jeho nástupcem se stal Hadrián II. (867–872). Konstantin měl s sebou ostatky svatého Klementa, které předal papeži jako dar. Ty pak byly uloženy v basilice zasvěcené sv. Klementovi.

A protože Konstantin byl nejen duchovní, ale také skvělý diplomat, podařilo se našim věrozvěstům zařídit i tři hlavní záležitosti, kvůli kterým se do Říma vydali. Zřejmě o vánocích 867 bylo papežem v bazilice (dnešní Santa Maria Maggiore) u jeslíček položeno staroslovanské evangelium a v této řeči sloužena Konstantinem mše svatá. Došlo k novým vysvěcením duchovních pro Velkou Moravu a papež se rozhodl pro zřízení samostatné hierarchie pro Velkou Moravu, která by byla závislá přímo na papeži.

Konstantin v té době vážně onemocněl a cítil, že je u konce sil a není schopen návratu. Rozhodl se proto vstoupit do řeckého kláštera - složil řeholní sliby a přijal jméno Cyril. Padesát dní poté, 14.2.869 ve věku dvačtyřiceti let, zemřel. Pohřben byl v bazilice sv. Klementa.

Metoděj zůstal osamocen před náročným úkolem dokončit dílo, které započal společně se svým bratrem. V roce 868 přijal kněžské a poté i biskupské svěcení. V polovině roku 869 byl vyslán do Panonie, aby zde s Kocelem dojednal papežův návrh na zřízení nové samostatné panonské diecéze a ještě jednou se vrátil do Říma s Kocelovou kladnou odpovědí a s jeho dvaceti žáky.

Na podzim 869 byl jmenován prvním moravským arcibiskupem. Z Říma do Panonie se tedy Metoděj vracel už coby arcibiskup s papežskou bulou v rukou a v ní jednoznačně řečeno, že země knížat Rostislava, Svatopluka a Kocela náleží pod správu římského stolce. Po tříměsíčním zdržení v Panonii se Metoděj konečně vydal na Moravu.

Zde však nastaly změny. Kníže Rostislav pověřil panováním nad Nitranským knížectvím (samosprávná součást Velkomoravské říše) svého synovce Svatopluka. Ten se ale v roce 870 spojil s východofranskou říší, zajal Rostislava a vydal jej Frankům. Rostislav byl oslepen a uvězněn v některém z bavorských klášterů, snad v klášteře sv. Jimráma v Řezně, kde zanedlouho zemřel.

Zdroj informací: www.wikipedia.cz, www.orthodoxia.cz
zpracoval R. Mašek

Co jsme prožili

Tradiční pouť ve Skryjích 5. července 2013

V roce významného výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu jsme ve Skryjích dokončili část oprav naší kapličky. Podařilo se především obnovit tradici zvonění instalací lineárního pohonu zvonu. Po dlouhých 30 letech oznamuje jeho krásný zvuk opět začátek nového dne, poledne a večerním klekáním den končí.

Slavnostní zvonění bylo také pozváním ke slavnostní mši svaté v den 5. července 2013 poutníků z Olší, Litavy, Klokočí, Jilmoví, Jestřabí, Huslí, Kalů, Horních Louček, Újezda, Tišnovské Nové Vsi, Žďárce, Víckova i Drahonína a samozřejmě nás ze Skryjí a mnoha dalších, kteří se zde každoročně setkávají, aby společně prožili radost z tohoto dne.

Pohled na účastníky pouti ve Skryjích

Při slavnostní bohoslužbě se s naším panem farářem – otcem Mariánem Kalinou - za doprovodu kapely pana Jaromíra Koláře, šelo více než

200 věřících, rodáků i přátel Skryjí. Pro všechny bylo připraveno také pohoštění v Pensionu a hospůdce pod kapličkou i v areálu hasičů. Každý měl možnost posedět, pojmít, popovídat s přáteli i přivést z pouti drobný dáreček vyrobený našimi klienty Chráněného bydlení ve Skryjích. Počasí nám přálo, a tak se náš „Malý Velehrad“ i letos vydařil. Díky Pánu Bohu za to a snad se zase ve Skryjích všichni za rok ve zdraví sejdem.

Při slavnostní mši svaté se vybralo 8.050,- Kč, které nám pan farář předal k dokončení oprav naší kapličky. Děkujeme všem, kteří na ni přispěli.

MUDr. Jana Jeřábková, starostka obce Skryje

Farní tábor na faře v Dolních Loučkách

V měsíci srpnu v termínu od 18.8. – 25.8.2013 se na faře v Dolních Loučkách uskutečnil 5. farní tábor. Protože nám většinu dnů počasí přálo, mohly děti stanovat na farní zahradě. A když zapršelo, přespali jsme v suchu pod střechou. Pro děti připravovalo program celkem šest vedoucích. Kromě her na faře a farní zahradě a na hřišti u kostela jsme se s dětmi podívali na zříceninu hradu Loučka, na kolech jsme společně vyrazili na zmrzlinu do Předklášteří, také přes Chytálky do obce Újezd u Tišnova, kde jsme se projeli na koni. Nejdelší trasa, kterou jsme absolvovali, byla do Víckova přes Říkonín a Kutiny.

Společná fotka účastníků farního tábora

Ve Žďárce jsme společně poseděli na obědě u farníků, kteří nás pozvali a kterým za jejich vlídné přijetí a výborný oběd děkujeme. Navštívili jsme také Šiklův mlýn a strávili den i na koupališti na Kraví hoře v Brně. Celý tábor jsme nezapomínali na Pána Boha - na společnou modlitbu a také na mši svatou. Společně se nám podařilo zpívat při mši svaté v doprovodu kytary a houslí. Doufáme, že se dětem tábor líbil a pokud se v následujícím roce přihlásí dostatečný počet dětí, budeme se opět těšit a to již na 6. farní tábor. Děkujeme všem, kteří s organizací tábora pomáhali: především panu faráři, vedoucím, kuchařkám a všem, kteří jste tuto akci provázeli svými modlitbami. Největší poděkování však patří Pánu Bohu, který nás celý tábor doprovázel a ochraňoval. Některé fotografie z tábora naleznete na stránkách našich farností www.mojeFarnosti.cz.

Pout' do Žarošic

V sobotu 8. září na tzv. Zlatou sobotu se farníci z naší farnosti společně s farníky z Heřmanova, Strážku a Dolních Louček vydali na tradiční oblíbenou pout' do Žarošic. Hlavní mši svatou, která se konala v 18 hodin, celebroidal nitranský biskup Mons. Viliam Judák. Po mši svaté se poutníci zúčastnili světelného průvodu se sochami.

Poděkování patří organizátorům pouti, dívkám, které se v krojích zapojily do slavnostního průvodu a všem, kteří se pouti zúčastnili. Poutníci, kteří letos putovali do Žarošic poprvé, neskřývali nadšení a stejně jako tradiční účastníci začali po návratu domů plánovat pout' i v příštím roce.

Co je nového

Rekonstrukce kaple v Tišnovské Nové Vsi

V polovině srpna, na svátek Nanebevzetí Panny Marie, byli mnozí z nás překvapeni, že se letos nekoná poutní mše svatá v Tišnovské Nové Vsi. Důvodem je rekonstrukce kaple. To, že kaple prochází rekonstrukcí, jsme si všimli. Při pohledu zvenku vypadá, že je vše téměř hotovo. Opravy však probíhají také uvnitř kaple a ty ještě dokončeny nejsou.

Kaple Nanebevzetí Panny Marie v Tišnovské Nové Vsi je majetkem obce. V roce 2010 byl vytvořen projekt na rekonstrukci kaple. Následovala žádost o dotaci na Státní zemědělský a intervenční fond, program rozvoje venkova -

v roce 2011 neúspěšná, v roce 2012 úspěšná. Vlastní rekonstrukce započala v roce 2013 a skládá se z následujících prací:

- podřezání svislých konstrukcí a vložení izolace
- oprava vnějších omítek a jejich nátěr
- oprava klempířských prvků
- oprava vnitřních omítek
- restaurování vnitřní malby
- nová podlaha
- následovat bude oprava oken a dveří

Stavební rozpočet činí 736 348 Kč, restaurování výmalby 120 750 Kč. Dotace pokrývá pouze část těchto nákladů – 72,5 %, zbývající část hradí obec Tišnovská Nová Ves.

Stavební část rekonstrukce provádí firma Ing. Brázda - UNIVERS s.r.o. z Předklášteří, restaurování maleb akademický malíř Václav Holoubek z Babic nad Svitavou.

V rámci rekonstrukce byl demontován oltář. Prostředky na jeho opravu zatím chybí, cena je odhadována na cca 400 tis. Kč.

Termín dokončení rekonstrukce je stanoven na 30. 4. 2014.

Nová pastorační asistentka

Od září letošního roku došlo ke změně pastorační asistentky v našich farnostech. Tou již není Mgr. Ing. Jaroslava Libosvářská.

Brněnské biskupství omezuje počty pastoračních asistentů, svoji činnost letos ukončilo přibližně 80 pastoračních asistentů. Důvodem jsou finance, které na tuto činnost chybí a pokud farnost pastoračního asistenta má, pak na jeho mzdu ve většině případů také přispívá z vlastních prostředků. V našich farnostech, kde v poslední době probíhala řada rekonstrukcí, toto možné není.

I přesto se však podařilo získat novou pastorační asistentku pro naše farnosti. Na ¼ úvazek se jí stala paní Marie Juráková z Horních Louček.

Rekonstrukce oken

V minulém čísle farního zpravodaje byla uvedena informace o záměru rekonstrukce oken v našem kostele. V průběhu léta došlo k dalším jednáním, nakonec však bylo rozhodnuto rekonstrukci oken odložit. Důvodem je především cena. Ačkoliv by bylo možno získat dotaci, podstatná část nákladů

by zůstala na naší farnosti. Poté, co jsme přispívali na rekonstrukci fary v Dolních Loučkách a rekonstrukci varhan v našem kostele, by nás čekala další finanční zátěž, není v tuto chvíli jisté, zda by se podařilo potřebné prostředky získat.

Mše svatě ve všední den ve farním sále

Asi každý z nás zaznamenal informaci o částce, kterou jsme letos zaplatili za topení – 40 000 Kč. Protopeno bylo 15 000 kWh, což je dvakrát více než v Dolních Loučkách. Na uhrazení faktury za topení byly použity prostředky, které jsme od počátku letošního roku vybírali do rezervního fondu farnosti.

Aby se náklady na topení snížily, bylo na zasedání ekonomické rady naší farnosti rozhodnuto o změnách, které se týkají konání mší svatých v období, kdy venkovní teplota bude vyžadovat topení v kostele. Opatření se týká mší svatých, které se konají ve všední dny. Ty budou bývat ve farním sále. V kostele sv. Petra a Pavla se v tomto období budou slavit mše svatě pouze v neděli a o slavnostech, kdy je účast farníků větší.

A odkdy budou bývat mše svatě ve všední den ve farním sále? Záleží to především na počasí, předpokládaný termín je začátek (polovina) listopadu. Přesné informace o změně místa konání mše svatě budou uvedeny v ohláškách.

Rekonstrukce fary ve Žďarci

Zřejmě si každý z nás všiml změn, které probíhají na faře ve Žďarci. Biskupství brněnské, které faru ve Žďarci od naší farnosti odkoupilo, zahájilo její rekonstrukci. Rozpočet díla byl stanoven na cca 3,9 mil Kč - větší část nákladů pokryje dotace ve výši 3,3 mil. Kč, zbývající část uhradí přímo biskupství.

I když od prodeje fary uplynulo již několik let, občas v nás zahlodá myšlenka, jak by to asi vypadalo, kdyby se do rekonstrukce fary pustila přímo naše farnost. Vezmeme-li v úvahu uvedené částky, pak se nejeví příliš reálně, že by se nám podařilo tyto finanční prostředky zajistit.

Lze namítnout, že velkou část nákladů pokryje dotace. To je pravda, ale co se týká možností jejího získání je situace rozdílná: žádá-li malá farnost (jako je ta naše) nebo biskupství.

Součástí rekonstrukce fary je také oprava křížku před kostelem, jejíž cena byla vyčíslena na 70 tis. Kč – z toho 50 tis. Kč zaplatí Biskupství brněnské a zbývají část 20 tis. Kč je spoluúčast farnosti.

Předpokládaný termín dokončení rekonstrukce je 30.6.2014. Pokud vše proběhne podle předpokladů, pak by se v neděli 14.9.2014 na svátek Povýšení svatého kříže mělo konat slavnostní požehnání zrekonstruované fary i opraveného křížku.

A pokud Vás, stejně jako mě, zajímají další informace (třeba jaké plány Biskupství brněnské se zrekonstruovanou farou má), pak bych Vás poprosil o trochu trpělivosti. Pokusíme se spojit s Brněnským biskupstvím a připravit rozhovor na toto téma s jejich zástupci.

R. Mašek

Svátost biřmování

Od konce září začala opět probíhat setkání před přijetím svátosti biřmování. Přípravná setkání biřmovanců bývají pravidelně, jednou za 14 dní, vždy ve čtvrtek v 19:00 hod. na faře v Dolních Loučkách. Termíny do konce kalendářního roku jsou následující: 7. 11., 21. 11., 5. 12. a 19.12..

Svatý Mikuláš

V dušičkovém zpravodaji 2012 jsem se ptala vás – farníků, zda přijde svatý Mikuláš. Dnes se mohu zeptat – přijde k nám i letos? Minulý rok probíhala Mikulášská nadílka v každé farnosti samostatně, a protože jsem navštívila všechny farnosti, můžu říci, že jste tuto akci měli pěkně připravenou, ale ledacos se dá ještě zlepšit...

Myslím si, že je hezké, když chce sv. Mikuláš děti obdarovat, aby si děti, samozřejmě pod vedením svých rodičů, připravily modlitbu nebo básničku, kterou přednesou sv. Mikuláši. A pokud se děti stydí nebo i trochu bojí, aby je rodiče k oltáři doprovázeli. V minulém roce byl sv. Mikuláš smutný, když se nenašlo téměř žádné dítě, které by se pomodlilo nebo mu předneslo básničku. Při takové akci je třeba spolupráce z obou stran – jak ze strany organizátorů, tak ze strany těch, pro které se tato akce připravuje. Samozřejmě je potřebná i domluva organizátorů s panem farářem o jejím průběhu. Proto vás chci i tento rok povzbudit, abyste se ve farnosti domluvili a nezapomněli ani letos na „naše děti“, které se tak těší na návštěvu sv. Mikuláše. Připomínám, že je na faře k dispozici oblečení pro sv. Mikuláše, které je možné si zapůjčit. Kdo se nezapojil minulý rok, může se zapojit třeba letos, každá pomocná ruka bude jistě vítána.

P. Švancarová

Pohled do historie

V posledních číslech farního zpravodaje jsme si zvykli, že zápisy ve farní kronice pro jednotlivé roky jsou podrobnější. To platí do roku 1925, kterému jsme se věnovali v minulém čísle farního zpravodaje. Zápisy pro následujících několik let v kronice chybí, další zapsané informace nás přenáší až do roku 1929. Jednotlivým rokům je vždy věnováno pouze několik řádků, rok 1932 chybí úplně.

Rok 1929

Zima tohoto roku byla hrozná, byly veliké mrazy, zde u fary byl největší mráz 30 °C neboli 24 °R. Jinde ale byly mrazy až 36 °C ba v novinách tištěny byly 40 °C. Stromy mnohé utrpěly, všechny stromy starší vesměs namrzly tak, že schnou, farní zahrada jest tím skoro zničena. Kadlátky na farním břehu u mlýnského náhonu jsou skoro do jedné pryč. 36 jich zmrzlo. Na horním břehu scházející kadlátky vysázeny, ale uhořelo velké jarní sucho a málo se jich ujalo. Úroda byla pěkná zvláště brambor, bohužel též ceny klesly až i o 150 %. Nic se na tom neutržilo.

Rok 1930

Zima byl mírná. Stromy ve farní zahradě mnohé musely být úplně vykáceny, byly uschlé a jiné uschnou následkem loňských mrazů. Farní břeh nad mlýnským náhonem byl znovu osázen kadlátkami, bylo jich tam vsazeno 36 a pěkně se ujaly. (Příštím rokem velkým suchem všechny zašly) 9/6 ve Vratislávce bylo svěcení pomníku padlých vojáků.

Pomník padlých vojáků ve Vratislávce

Polní mši sv. sloužil dp. Opálka rada a farář na odpočinku ve Vohančicích. Odpol. pak kázání měl pan kaplan z Dolních Louček, zúčastnil se též dop. rada Fr. Koudelka Farář z Dol. Louček. Svěcení vykonal místní farář. K vykonání slavnosti hasičům Vratislaveckým, kteří slavnost pořádali, finančně přispěl pan ředitel kina Lucerna v Praze ve výslužbě Richard Baláš z vile Havlova ve Žďárci.

Rok 1931

Roku 1931 vystavěli si občané v Ostrově pěknou kapličku zasvěcenou sv. Václavovi, zvonek obdrželi darem z obce Březina u Tišnova. Dne 23. srpna 1931 bylo svěcení vykonáno od místního faráře, který též i kázal za velké účasti lidu.

Rok 1933

Na památku uplynutí 1900 let od smrti Spasitele vyhlášeno bylo od sv. Otce Pia XI. milostivé léto. Pořádány poutě do Říma. V létě udeřil blesk do kapličky ve Víckově a úplně ji rozbořil. Občané Víckovští postavili si kapličku novou se soškou P. Marie Lurdské na oltářku. Tato obnovená kaplička se sochou P. Marie měla býti 1. října tohoto roku posvěcena, ale pro pozdní a nepříznivé počasí odloženo svěcení až na jaro dle přání občanů z Víckova. Přišla veliká záplava myší. Jetele a ozimy byly od nich hrozně poškozeny někde i zničeny.

zpracoval R. Mašek

Plánované akce

	Místo	Datum
Poutní mše svatá: Sv. Martin	Dolní Loučky	10.11.2013
Poutní mše svatá: Ježíše Krista Krále	Drahonín	23.11.2013
Návštěva sv. Mikuláše	Dolní Loučky, Olší, Žďárec	8.12.2013
Svátost biřmování - příprava	Dolní Loučky	7.11., 21.11., 5.12. a 19.12.

O všech plánovaných akcích budete v ohláškách na týden vždy včas a podrobně informováni.

Murphyho zákony: Katolická periodika

1. Murphyho zákon katolických periodik:

Čím pravověrnější časopis, tím méně bude čtený.

Závišův paradox:

Ale o to více propagovaný a dotovaný.

2. Murphyho zákon katolických periodik

Periodikum je tím žádanější, čím je obsahově závadnější.

Dodatek ing. Pořouchlíka:

A tím je nezníitelnější, protože nezávisí na církevních dotacích.

Glosa prof. Th.Dr. Karkulky:

Další z přesvědčivých důkazů existence dědičného hříchu.

Marného aplikace pravidla negativní reklamy:

Čím více církev před některým periodikem varuje, tím více jej propaguje (neboli více lidí si jej všimne a bude si chtít přečíst, co tam píšou tak hrozného).

Všímálekův postřeh:

Cenzura sice v katolickém tisku neexistuje, o to více musí fungovat u katolických redaktorů autocenzura (pokud si ovšem nechtějí hledat jinou práci).

Protest katolického publicisty M.C. Štoudve:

Cenzuru za žádnou cenu nepřipustit!!!

Hierarchův závěr:

Dobrá. Necenzurovat, ale také nedoporučovat.

Koniášův příspěvek do dialogu:

(Anebo rovnou zakázat?)

Z knihy Murphyho zákony o církvi, Tomáš Marrý z Bludovic